

Câu chuyện Bác Hồ tháng 2: Chữ “Quan liêu” viết như thế nào?

Trong cuộc đời hoạt động cách mạng của Bác có rất nhiều câu chuyện được kể lại, mỗi câu chuyện kể về Bác là một bài học đạo đức sáng ngời, một lối sống cao đẹp và tấm lòng thanh khiết vì dân, vì nước. Là người sáng lập, lãnh đạo và rèn luyện Đảng ta, hơn ai hết Chủ tịch Hồ Chí Minh nhận thấy rất rõ vai trò, vị trí của cán bộ. “*Cán bộ là cái gốc của mọi công việc. Muốn việc thành công hay thất bại, đều do cán bộ tốt hoặc kém*”. Người chỉ rõ, đạo đức là “gốc”, là nền tảng của cách mạng: “*Người cách mạng phải có đạo đức, không có đạo đức thì tài giỏi mấy cũng không lãnh đạo được nhân dân*”. Thực hiện chỉ thị 05 của Bộ chính trị về đẩy mạnh học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh và thực hiện Nghị quyết Trung ương 4 khóa XII về ngăn chặn, đẩy lùi sự suy thoái về tư tưởng, đạo đức, lối sống “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa” trong nội bộ, tôi nhận ra được tầm quan trọng của việc xây dựng đội ngũ cán bộ có đủ đức, đủ tài – một nhiệm vụ rất vẻ vang nhưng cũng vô cùng nặng nề. Đó chính là lý do tôi tâm đắc với câu chuyện “*Chữ quan liêu viết như thế nào?*” trích trong tập *Bác Hồ với chiến sĩ*, NXB Quân đội Nhân dân Hà Nội năm 1994.

Chuyện kể rằng: Lúc sinh thời, Bác Hồ kính yêu của chúng ta rất quan tâm đến công tác giáo dục, nhất là giáo dục đạo đức cách mạng cho đội ngũ cán bộ. Năm 1952, trong một lần đến thăm lớp “chỉnh huấn” chính trị cán bộ trung, cao cấp, anh em quây quần xung quanh Bác, nghe Bác kể chuyện và dặn dò. Cuối buổi, Bác cầm một cái que và nói:

- Các chú học đã giỏi, bây giờ Bác đố chữ này, xem các chú có biết không nhé!

Anh em hưởng ứng: - “Vâng ạ!” “Vâng ạ!”.

Người nào biết tiếng Pháp, tiếng Anh, tiếng Trung Quốc thì “nhảm” lại kiến thức của mình, người không biết tiếng nước ngoài thì lại băn khoăn:

- Có chữ gì khó mà lại không đọc được nhỉ?

Bác vẽ một vạch ngang trên mặt đất rồi hỏi: - Chữ gì nào?

Tưởng chữ “phạn”, chữ “cổ đại” nào chứ chữ này ai mà không biết. Cả lớp hò lên:

- Thừa Bác, chữ “nhất” ạ!

Bác khen: - Giỏi đấy!

Rồi Bác lại gạch một gạch nữa dưới chữ nhất. Chưa kịp hỏi, anh em đã òn lên:

- Chữ “nhị” ạ!

Bác động viên: - Giỏi lắm!

Người lại gạch thêm một gạch nữa dưới hai gạch cũ.

- Chữ “tam” ạ..

Bác cười: - Khá lắm!

Rồi Người vạch thêm một vạch nữa dưới chữ “tam”: - Chữ gì nào?

“Các vị” đờ người ra, nhìn vào vạch đầu tiên thì vừa phải, vạch thứ hai dài hơn đã có hơi lệch một chút, vạch thứ ba dài hơn tí nữa cũng không được “song song” cho lắm, vạch thứ tư dài nhất, có vẻ đã “cong” lắm rồi... Tiếng Pháp thì không phải. Tiếng Hán chữ “tứ” viết khác cơ!

Bác giục: - Thế nào? Các nhà “mác - xít”?

Bác lại cầm que vạch một vạch, rồi hai vạch dọc từ trên xuống dưới, ban đầu thì thẳng đứng, xuống đến vạch ngang thứ hai thì đã “queo”, vạch ba thì “queo”, vạch bốn như một con giun, loằng ngoằng như cái đuôi chuột nhất...

Bác đứng dậy: - Chịu hết à? Có thể mà không đoán ra... Các chú biết cả đây...

Để que xuống đất, Bác nói:

- Chủ trương, chính sách, đường lối của Đảng đúng đắn... Đến tỉnh đã hơi cong, đến huyện đã “tả hữu”, đến xã đã sai lệch. Vì sao? Vì cán bộ không làm đúng, không nắm chắc chủ trương đường lối, không gần gũi dân, không chịu làm “đầy tớ nhân dân” mà chỉ muốn làm “quan cách mạng”. Cho nên chữ ấy là chữ “quan liêu”. Các chú không học nhưng biết và vẫn làm. Còn cái các chú học, thì các chú lại ít làm...

Học viên cả lớp đứng im, không dám nhìn vào Bác!

Mẫu chuyện rất giản dị, gần gũi, chân tình, Bác đã làm mọi người phải thắc mắc và suy nghĩ nhưng khi nhận ra được vấn đề thì mọi người lại được hiểu một cách sâu sắc về nó và tự suy ngẫm trong bản thân mình.

Bài học kinh nghiệm

Qua câu chuyện, Bác đã dạy cho cán bộ thấy được tác hại của quan liêu, cửa quyền là nguyên do sâu xa dẫn đến căn bệnh tham ô, tiêu tốn, lãng phí. Chỉ cần mỗi cấp hiểu sai một chút ít thì khi đến với nhân dân chủ trương đó không còn giá trị nữa, thậm chí còn gây hại cho dân. Là cán bộ Đảng viên phải nắm chắc chủ trương, đường lối, phải trọng dân, gần dân, là người đem chủ trương đến cho dân thì phải lí giải cho dân hiểu và chỉ cho dân cách triển khai. Đặc biệt, phải đấu tranh, phòng chống và loại trừ quan liêu ra khỏi cỗ máy chính quyền sở tại, cỗ máy chính trị của Đảng để kiến thiết, xây dựng Đảng thật trong sáng và vững mạnh

Với cương vị là giáo viên trong cơ quan đơn vị mình công tác phải giữ mối quan hệ gần gũi với đồng nghiệp; luôn lắng nghe, thấu hiểu, chia sẻ để kịp thời cảm thông và giúp đỡ họ. Đối với học sinh, chúng ta nên quan tâm, tìm hiểu tâm tư, nguyện vọng và những khó khăn trong học tập cũng như cuộc sống của các con. Qua đó, đưa ra biện pháp giáo dục, định hướng cho phù hợp. Đồng thời luôn nhắc nhở bản thân giữ mối liên hệ mật thiết với PHHS, phối hợp với PHHS một cách tốt nhất trong công tác giáo dục toàn diện cho học sinh của mình. Giáo viên luôn lắng nghe những góp ý mang tính xây dựng của quý PHHS để hoàn thiện bản thân. Giữ mối hoà khí thân thiện, gần gũi với tất cả mọi người.